दुःखकर (*u.* °कारिन्*) Schmerz bereitend, Unheil stiftend.
दुःखदुःखेन (*Instr.adv.*) nur mit grofser Not.*
दुःखग्रह schwer fasslich.
दुःखता *f.* Unbehagen, Schmerz.
दुःखभागिन् *u.* °भाज् Unglück erduldend.
दुःखय्, °यति schmerzen, betrüben.
दुःखशील von schwierigem Charakter, anspruchsvoll. *Abstr.* °त्व *n.*
दुःखाकुल schmerzerfüllt.
दुःखाभिज्ञ im Leid erfahren.
दुःखाय्, °यते Schmerz empfinden.
दुःखार्त schmerzgequält.
दुःखित betrübt, gequält, elend, arm.
दुःखिता *f.*, °त्व *n.* *Abstr. zum folg.*
दुःखिन् betrübt, unglücklich.
दुःखोत्तर von Schmerz begleitet.
दुःखोपचर्य schwer zu behandeln.
दुःप्रसह *s.* दुष्प्रसह.
दुग्ध (*s.* दुह्) *n.* Milch (*auch bildl. vom Wasser in der Wolke*).
दुघ (—°) milchend, spendend. दुघा Milchkuh.
दुङ्कुना *f.* Unheil, Unglück.
दुध्, *nur Partic.* दोधत् ungestüm, wild; *p.p.* दुधित verworren, wüst.
दुधि *u.* दुध् = दोधत् (*s. vor.*).
दुन्दुभ *m.* ein best. Wassertier.
दुन्दुभि *m.* Pauke, Trommel (*auch* °भी *f.*).
दुन्दुभ्याघात *m.* Trommelschläger.
दुर् *f.* Thür.
दुर *m.* Eröffner, Verleiher von (*Gen.*).
दुरक्ष schwachäugig.
दुरतिक्रम schwer zu überwinden.
दुरधिग *u.* °म schwer zu erreichen.
दुरन्त kein Ende nehmend, unendlich.
दुरवगाह schwer zu ergründen.*
दुरवबोध schwer verständlich.
दुरवाप schwer zu erlangen.
दुरस्य्, °स्यति schädigen wollen.
दुरस्यु schädigen wollend.
दुराकृति missgestaltet, hässlich.
दुरागम *m.* schlechter Erwerb *o.* schlechte Überlieferung.
दुराचर, *f.* ई schwer zu üben *o.* zu behandeln.
दुराचार *m.* schlechter Wandel; *Adj.* einen schl. W. führend, schlechtgesittet, böse.
दुरात्मता *f.* *Abstr. zum folg.*
दुरात्मन् einen schlechten Geist *o.* Sinn habend, böse, frevelhaft.
दुरात्मवन्त् *dass.*
दुराधर schwer aufzuhalten, unwiderstehlich.
दुराधर्ष schwer beizukommen, unnahbar, gefährlich.
दुराधी Böses sinnend.
दुरापं *u.* दुरापन schwer zu erreichen.
दुराराध्य schwer zu gewinnen *o.* geneigt zu machen.
दुरारुह *u.* दुरारोह schwer zu ersteigen.
दुरालक्ष्य schwer wahrzunehmen.
दुरालम्ब schwer festzuhalten *o.* zu behaupten.
दुरालभ्य schwer anzufassen.
दुरावह schwer zu geleiten.
दुरावार schwer zurückzuhalten.
दुराशय böse Gedanken hegend.
दुराशा *f.* eine schlechte *o.* falsche Hoffnung; Verzweiflung.
दुराशिर् schlecht gemischt.
दुराशिस् schlechte Wünsche *o.* Absichten habend.
दुरासद् schwer beizukommen *o.* anzutreffen, unnahbar.
दुरासह schwer auszuführen.
दुरित (*u.* दुरित) *n.* das Schlechtgehen, Not, Gefahr, Ungemach, Schaden, Sünde; *Adj.* schwierig, schlimm, böse.
दुरिति *f.* Not.
दुरिष्टि *f.* Fehler beim Opfer.
दुरीह böse gemeint.
दुरुक्त schlecht *o.* böse gesprochen; *n.* schlechte *o.* böse Rede, Geschwätz.
दुरुक्ति *f.* = *vor. n.*
दुरुत्तर schwer zu überwinden.
दुरुत्सह schwer zu ertragen.
दुरुपचार schwer zu behandeln *o.* beizukommen.
दुरूह schwer zu begreifen. *Abstr.* °त्व *n.*
दुरेव bösartig, schlimm; *m.* Bösewicht.